

ת"פ 40462/05 - מדינת ישראל נגד מחמוד מוסא (עוצר) - בעצמו, עלאן דאהר (עוצר) - בעצמו, محمد זידאת - לא בעניינו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

4 ביוני 2017

ת"פ 40462 מדינת ישראל נ' מוסא (עוצר) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה עלי-ידי בא-כוחה ע"ד לבנת רחמים-בנני

נגד

1. מחמוד מוסא (עוצר) - בעצמו

על-ידי בא-כוחו ע"ד האיל אבו גرارה

2. עלאן דאהר (עוצר) - בעצמו

על-ידי בא-כוחו ע"ד שחודה אבו מדיעם

3. محمد זידאת - לא בעניינו

הנאשמים

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת-דין

(בעניינים של הנאים 1 ו-2)

על יסוד הودאת הנאשמים הנסי מרשייע כל אחד מהם בכניסה לישראל שלא כדין.

ניתנה והודעה היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר דין

(בעניינים של הנאים 1 ו-2)

הנאשמים הורשו על-פי הודהתם בעברה של כניסה לישראל שלא כדין. על-פי המתויר בכתב האישום שהוא הנאשמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ביום 15.5.17 בצוותם דבריה מבלתי שיש ברשותם אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בנסיבות של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחוןנו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבוריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בرع"פ 3677/13
מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: " אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשעה מצד אלו ששוויים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהוא פותח פתח לזריגת פעילות חבלנית עונית (פח"ע) בתחום מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצוות בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירות השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשנות עם שינוי העתים ואך עשויה להשנות ממחוז למוחוז. יש לבחון ולהתאים מעתעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראי בתוך המתחם בין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצוות בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע השורר במדינה, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15, בת"פ 65591-11-15 וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 57021-10-15 ובעפ"ג 63731-10-15, לרבות הפסיקה המצווטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינים של הנאשמים שבפני, בהבנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתרף מאז ניתנו אוטם גז"ד אליהם הפנה בית-המשפט וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה כמעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלומות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאובונו, גם כיום אלו עדים באופן תדרי לפיגועים שונים המבצעים בתחום הIRON ומחוצה לו, ואין לומר כי "הארץ תשיקוט 40 שנה" ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בגין לעבירות השב"ח יכול ותשנה אףجازור לאזרה. בעניינו, וכיידעה שיפוטית, ישנם האזרה המכונה "גיימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוויים בלתי-חוקיים רבים, אף ככלו המתגוררים באזרה השומרון, מדרימים, חוותים את הIRON באותו אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנسبות הקונקרטיות האופפות את הכניסה של הנאים לישראל שלא כדין. ביחס לכך ניתן לומר, כי זו נמצאות במדרג הנמוך. מדובר בכניסה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות. הנאים שהו על פי הנלמד תקופה קצרה בשטח המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם. יוקדם המאוחר ויצוין כי במובנים רבים הלכת אלהרוש אינה רלוונטית לנאים שבפניו שכן זו לקחה באופן חריג היעדרו של עבר פלילי כחלק מקבעת המתחם. כפי שיפורט בהמשך, לכל אחד מהנאים עבר פלילי, בין אם מבית-משפט צבאי ובין אם מבתי-משפט ישראליים.

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע כי מתחת העונש ההולם בעניינו של הנאים מן הראו שינווע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד שמנה חדשים מאסר בפועל בגין כניסה יחידה.

בקביעת עונשם של הנאים ולколо תילקח בחשבון הודהתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. המדבר בתושבי השטחים אשר מעצרם ומאסרם קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נכון העדרה של מעטפת תומכת. בעניינו של נ羞ם 1 הרי שמצוקה כלכלית הביאה אותו לפועל כפי המתואר לעיל, ואילו בעניינו של נ羞ם 2 - כניסה לפגוש את אשתו וילדיו, אשר על-פי דבריו לא יצא לו לראותם זה שנה וחצי. עוד בעניין נ羞ם 2 יש לקחת בחשבון את הבעיה הרפואית שממנה הוא סובל (הרניתה) אשר על-פי דבריו מצריכה התערבות כירורגית שאינה מבוצעת בהיותו במעצר.

מנגד ולחומרה יש לקחת בחשבון את עברם הפלילי של שני הנאים. בעניינו של נ羞ם 1 - לחובתו הרשעה מבית-משפט צבאי משנת 2014 בגין ביצוע מגוון עבירות ביטחונית. הרשעה זו כוללת עבירה של חברות בהתאגדות בלתי-חוקית, יצור אמל"ח וחומרិ נפץ משנת 2013, לצד ביצוע עבירות של יידי אבני והשלכת בקבוק תבערה משנת 2008. בגין עבירות אלו הושטו על הנ羞ם 20 חדשים מאסר בפועל לצד עונשה צופה פני עתיד.

גם לנ羞ם 2 הרשעה מבית-משפט צבאי בעלת נופך ביטחוני, ובאופן קונקרטי הרשעה משנת 2004 בגין החזקת נשק, תחמושת או חומרិ חבלה, שבמסגרתה הושטה על נ羞ם 2 שנת מאסר בפועל. יתר על כן, לחובתו הנ羞ם 2 עוד שתי הרשעות קודומות, האחת בשנת 2014 והשנייה בשנת 2016, בגין כניסה לישראל שלא כדין, כאשר במסגרת הרשעות משנת 2014 הורשע הנ羞ם גם בעבירה של תקיפה בת-זוג ונגזרו עליו שישה חדשים מאסר בפועל.

כחוט השני הקרה הפסיקה בכך שכnisitem של תושבי הארץ שלחוותם עבר ביטחוני מחיבת החמרה ואף החמרה ממשועות, שכן כnisitem של אלה שלא תחת עינם הפקואה של גורמי הביטחון יש בה כדי ליצור פוטנציאל רב יותר לפגעה בביטחון הציבור, ורי' בהקשר לכך בין היתר עפ"ג 12-32479-07, ת"פ 13-11-44867 ות"פ 19964-07-12 והפסיקה המפורטת בהם.

בസוף הדברים, סבורני כי העונש שייגזר על הנאים מן הראו שהוא דומה, שכן מדובר לנ羞ם 2 הרשעות רבות יותר, לרבות כניסה לישראל שלא כדין, יחד עם זאת הרשעות מבית-משפט צבאי היא לפני 13 שנה. למעשה, לנ羞ם 1 אין הרשות בגין כניסה לישראל שלא כדין, יחד עם זאת זה הוכיח בשני אירועים שונים כי אינו מהסס מלפעול נגד ביטחון המדינה, והרשעות היא לפני שלוש שנים, היינו תקופה קצרה יחסית. לפנים משורת הדין לא אישית על הנאים עיצום כספי.

סוף דברי, מכל המקובל לעיל הנני לגוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. שלושה וחצי חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרם, 15.5.17;

ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורם שלא עברו עברה לפי חוק הכנסה לישראל.

הנאשם 2 יבוא עוד היום לאחר הדיון לרופא בית המעצר, שכן גם מבלי לקבל אסמכתא רפואי בבית-המשפט מבחין בהרניתה (שבר) שמננה סובל הנאשם, דבר המזכיר בדיקה ומתן טיפול רפואי בהקדם. ככל שלא ניתן לטפל בבעיה זו במסגרת שב"ס יש להביאו בהתאם לנוהלים למוסד רפואי מתאים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המוחזק.

ניתן והודיע היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט